

מ"ת 613/02/21 - מדינת ישראל נגד יורם תורג'מן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מ"ת 613-02-21 מדינת ישראל נ' תורג'מן(עציר)
תיק חיצוני: 1687248/2021

בפני **כבוד השופט אור לרנר**
מבקשים **מדינת ישראל**
נגד
משיבים **יורם תורג'מן (עציר)**

החלטה

בפניי בקשת המשיב להשיב את הכספים שהפקיד, לצורך הבטחת תנאי שחרורו, לידי הגב' נורית מור יוסף. לטענת המשיב, הגב' מור יוסף, שהייתה מפקחת על תנאי מעצרו (ולאחר מכן שחרורו), היא זו שהפקידה את הכספים ולכן יש להשיבם לידיה.

רקע כללי

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בפסילה, ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח. בתאריך 4.2.21 הוריתי על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני וחייבתי אותו, להפקיד סך של 3,000 ₪ במזומן או בערבות בנקאית; לצורך הבטחת תנאי מעצרו, בנוסף לערבויות נוספות.

במהלך הדרך, הוריתי על הקלות כאלה ואחרות בתנאי מעצרו של המשיב עד שביום 26.7.21 הוריתי על ביטול הפיקוח האלקטרוני, שחרורו של המשיב למעצר בית ויציאתו לעבודה.

בתאריך 27.11.21, המשכתי והקלתי בתנאי שחרורו של המשיב ואף הוריתי על השבת חלק מההפקדה הכספית (בסך של 1,000 ₪), לידיו. עם זאת, מאחר והתברר כי ניתנה הוראת עיקול לגבי הכספים המופקדים בתיק, הדבר לא התבצע בפועל.

בין לבין, המשיב נדון למאסר, בתיק אחר, ולפיכך הסכימה המבקשת לביטול כל תנאי השחרור (פרוטוקול מיום 9.6.22).

בשולי הדברים אציין כי בתאריך 2.7.22 הוריתי על דחית הבקשה מאחר והמשיב לא השלים טיעוניו במועד שנקבע, אך לפני משורת הדין מצאתי להתייחס לטיעוניו (שהוגשו באיחור), גם לגופו של עניין.

טענות המשיב

הכספים הופקדו על ידי בת זוגו, הגב' מור יוסף ולראיה צורף עותק מדף החיובים שלה מחודש פברואר 2021.

אף הגב' מור יוסף הוסיפה טיעונים מטעמה וציינה כי היא שהפקידה הכספים והם נדרשים לה מאחר והיא חד הורית המגדלת בן חייל וקטין נוסף ומתקשה כיום כלכלית.

דין והכרעה

דין הבקשה להידחות.

הכספים הופקדו לטובת מעצרו בפקא"ל (ולאחר מכן הבטחת תנאי שחרורו), של המשיב. הוראת ההפקדה הייתה חד משמעית בעניין- "כמו כן, לצורך הבטחת תנאי המעצר והתייצבותו להמשך משפטו יחתום המשיב על ערבות עצמית בסך 20,000 ₪ ויפקיד במזומן או בערבות בנקאית סך של 3,000 ₪ וזאת עד ליום 11.02.2021".

אין זה מעניינו של בית המשפט מי הפקיד בפועל את הכספים. כפי שבעת הפרת תנאים יחולטו הכספים (אם כך הורה בית המשפט), ולא משנה מי הפקידם כך גם בעת השבתם, קרי הכספים יוחזרו לידי המשיב, בכפוף להוראות כל דין ואם אכן יוחזרו לידי, הוא חופשי לעשות בהם ככל העולה על רוחו, לרבות להשיבם לגב' מור יוסף.

ר' לענין זה הדברים שציין כב' הש' טירקל עוד בבש"פ 7568/96 נתיק ישאייב נ' מ"י (21.11.96):

"לא מצאתי ממש בטענה. כפי שמראה העיון בהחלטתו המקורית של בית המשפט המחוזי הוטל החיוב בהפקדה על העורר באופן אישי. שיקולים כמו מקורם של כספים שהופקדו על ידי מי ששחרר בערובה או מצבם הכלכלי של מי שנתנו לו את הכספים אין בהם כדי להשפיע על ההחלטה במקרה כזה".

כן ר' דבריו של כב' הש' ג'ובראן בבש"פ 6071/07 מוחמד עאבדין נ' מדינת ישראל (19.7.07):

"החלטת בית המשפט המחוזי המותירה על כנה את החלטת בית משפט השלום, מתבססת על שתי קביעות: האחת, טענה נורמטיבית, כי אין רלוונטיות לשאלת המימון של כספי העירבון ואין זה מתפקידו של בית המשפט להתחקות אחר שאלה זו. השנייה, טענה עובדתית, כי העורר הפר את תנאי השחרור באופן בוטה וביודעין, וכן כי מדובר בהפרה חמורה המצדיקה את חילוט העירבון. שתי קביעות אלו נראות לי נכונות".

ואף דבריו של כב' הש' מלצר בע"פ 6978-09 פרנק מטודי נ' מ"י (2.3.10):

"לא מצאתי בסיס לטענת העוררים לענין מעמד העוררת בהליך חילוט העירבון....
אף אם בהחלטה מתאריך 2.7.2007, שקבעה את תנאי השחרור בערובה, לא צוין ב"רחל בתך
הקטנה" כי הפיקדון במזומן הוא של העורר ולא של צד שלישי, עולה מן ההחלטה כי לכך כיוון בית
המשפט, וכך הבין הדבר אף העורר (כאשר רק באוגוסט 2009 עלתה לראשונה טענה כי המדובר
בכספים של אחרים). במקרה כזה, גם אם הפיקדון הופקד בפועל על-ידי אחרים, הרי שהדבר נעשה
עבור ובשם הנאשם, ואין לראות בו משום "ערבות" של צד שלישי. מכאן שאין לאותו צד שלישי
מעמד של "ערב" להתנגד לחילוט הפיקדון, כאמור בסעיף 51 לחוק המעצרים (ראו: בש"פ
7568/96 נתיק נ' מדינת ישראל פ"ד נ(4) 441 (1996), להלן: ענין נתיק). הנאשם יכול להביא
את כספי הפיקדון מכל מקור שיבחר, כאשר תדיר יהיו אלה בני משפחתו שייחלצו לעזרתו, אולם
מטרת הפיקדון עודנה להרתיע את הנאשם באופן אישי מפני הפרת תנאי שחרורו (ראו: בש"פ
8626/04 צ'וסקין נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.10.2004), להלן: ענין צ'וסקין). אף שבית
המשפט, אשר התבקש לחלט את הפיקדון, יכול להתחשב בטענות של העורר לגבי השפעת החילוט
על אחרים (ודאי אם הם שסייעו לגיוס כספי הפיקדון), הרי שאין לאותם אחרים מעמד בבקשת
החילוט. נעיר, כי התחקות אחרי כל מקורות הפיקדון (כאן, לפי הנטען: העוררת, שהשיגה כספים
משלושה מבני משפחתה, שאין לדעת מנין הם עצמם השיגו את המימון), תוך מתן זכות טיעון לכל
אחד מן המסייעים להפקדה - איננה נכונה עיונית, היא בעייתית מאד מבחינה פרקטית, צפויה
לסבך את הליך החילוט ללא קץ, ועלולה לפגוע לבסוף באפשרות שחרורם בערובה של נאשמים
בעתיד לבוא" (ההדגשה שלי- א"ל).

ור' אף החלטת כב' הש' דרויאן-גמליאל במ"ת 3135-09-19 מ"י נ' קלאורה (29.4.21), עת דחה את בקשתו של
הערב להחזיר את הכסף שהפקיד לידי, עבור הנאשם, וציין:

**"לא ברור כלל, אם למבקש יש מעמד וזכות לדרוש השבת הפיקדון לידי, וראו ע"פ 6978/09 מטויד
נ' מ.י."**

מכל הטעמים האמורים לעיל, הגעתי למסקנה כי לא יהא זה נכון להורות על השבת הכספים לידיה של הגב' מור
יוסף דווקא. לטעמי, השבת הכספים באופן זה, מהווה מעין העדפת נושה מסוימת, על פני נושיו האחרים של
הנאשם.

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה להשבת הכספים לידיה של הגב' מור יוסף. יחד עם זאת, מאחר ותנאי השחרור
בוטלו, הכספים שהופקדו בתיק יוחזרו לידי של המשיב, בכפוף להוראות כל דין.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ח' תמוז תשפ"ב, 07 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

